

Loppiainen

Evankeliumi, Matt. 2: 1-12

Herra, joka on hyvä, hän olkoon armollinen heille kaikille, jotka sydämensä asettavat etsimään Herraa isänsä Jumalaa. Tällaisella lohdullisella vakuutuksella kuningas Hiskia rohkaisee koko Israelin kansaa, olivatpa he pahoja tai hyviä, tulemaan Herran kasvojen eteen ja sovussa yksimielisesti etsimään Hänen armoansa; niin ei yhdenkään tarvitsisi jäädä osattomaksi eikä etsiä turhaan. Hän näkee jokaisen sisimpään ja tuntee meidän sydämemme perustuksen, Hän tietää keiden sydämet ovat kokonaan ja yksinomaisesti avatut Hänelle, ja niin he todella saavat kokea, kuinka makea ja suloinen, kuinka lempeä ja ystävällinen, Herra on. ” **Herra, joka on hyvä,**” jne. 2. Aikak. 30: 18 - 19.

Sydämensä asettaminen etsimään Vapahtajaa ei ole mikään ihmistyö, sitä ei yksikään voi itsestänsä saada aikaan; meidän sydämemme ovat siitä varsin pois kääntyneet, täynnä epäuskoa, vihaa ja vihollisuutta Herraa Jeesusta vastaan. Mutta jos Pyhä Henki saa hallita, niin Hän osoittaa meille selkeästi, että ilman Jeesusta me olemme kadotetut eikä meillä ei ole mitään iloa odotettavana tässä eikä toisessa elämässä. Sitten meidän mielemme muuttuu toiseksi. Hän auttaa meidän raadollisuuttamme ja kääntää meidän ajatuksemme Jumalan armoon Kristuksessa, joka on meidän ainoa turvamme. Hän särkee sydämen kovuuden. Epäusko ja vihollisuus Vapahtajaa vastaan tulee sitten suurimmaksi ja vaikeimmaksi synniksi, jota ei voida kyllin valittaa ja itkeä, ja emmekä me toivo mitään asiaa hartaammin kuin, että me löydämme Jeesuksen, saamme osan Hänen sovinnossansa ja tulemme vakuuttuneiksi autuudesta.

Silloin voidaan sanoa meidän sydämemme olevan asetetun Jeesukseen, minkä Pyhä Henki yksin on toimittanut. Tällaiselle sydämelle Hän kirkastaa myös, minkä hyvyyden ja armon se löytää Jeesuksen tykönä. Herra, joka on hyvä, on armollinen kaikille niille ja antaa kaikkien niiden löytää armon, jotka asettavat sydämensä etsimään Häntä.

Ei kukaan ole koskaan nähnyt tai voinut kuvailla mielessään, millainen hyvä ja armollinen Jumala Hän on, ennen kuin Hän pukeutui meidän lihaamme ja

vereemme ja tuli näkyvästi tänne maan päälle. Kalliin Pojan ihmiseksi tulemisessa se on meille nyt ilmoitettu, kirkkaasti ja selkeästi. Ei mikään asia ole meille liioin tarpeellisempi kuin se, että jokainen itse saa kokea Hänet sellaiseksi sydämessänsä. Joka voi sanoa: **minä olen uskossa nähnyt Jeesukseni**, hän tietää myös omasta kokemuksestaan, kuinka hellä, laupias ja säästäväinen Vapahtaja on syntisiä kohtaan, jotka eivät tiedä muuta neuvoa, kuin paeta Hänen tykönsä. Hänen laupeutensa me tunnemme, kuinka Hän murheellisia lohduttaa. Hän ei koskaan kohdellut ketään pahoin, ei heittänyt ulos eikä ajanut pois tyköään yhtäkään, joka tuli Hänen tykönsä. Hän ei soimannut heitä heidän synneistään. Ei kukaan ollut niin peljästynt ja masentunut syntiensä tähden, etteivät he olisi saaneet lohdutusta ja saavuttaneet mitä parhainta luottamusta Häneen, kun he ainoastaan kerran olivat nähneet Hänet ja puhuneet Hänen kanssaan tai vuodattaneet sydämensä Hänen eteensä sanoin tai kyynelin. Hänen lempeytensä syntisiä kohtaan oli niin yleisesti tunnettu, että aina toinen syntinen rohkaisi toista tulemaan Herran Jeesuksen tykö: ” **hänen tykönsä tulivat kaikki publikaanit ja syntiset, kuulemaan häntä.**” Luuk. 15: 1. ” **Ja kaikki antoivat hänelle todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka hänen suustansa läksivät ulos,**” Luuk. 4: 22. Sentähden kuvataan Hänet vertaansa vailla olevana Herrana, jolla on paljon hellyyttä. Daavid sanoo: ” **Laupias ja armollinen on Herra, kärsiväinen ja aivan hyvä.**” Ps. 103: 8. Ja taas: ” **Mutta sinä, Herra Jumala, olet armollinen ja laupias, kärsiväinen ja sangen hyvä ja vakaa.**” Ps. 86: 15. Sellaiseksi Herra itse myös kuvaa itsensä profeetta Joelin 2: 12 -13: ” **Niin sanoo nyt Herra: kääntykäätkä kaikesta sydämestänne minun tyköni, paastolla, itkulla ja murheella. Leikatkaat teidän sydämenne, ja älkäätkä teidän vaatteitanne, ja palatkaat Herran teidän Jumalanne tykö; sillä hän on armollinen ja laupias, pitkämielinen ja suuresta hyvydestä, ja katu rangaistusta.**” Ja profeetta Joonan sanoo: ” **minä tiedän, että sinä Jumala olet armollinen, laupias, pitkämielinen, suuresta hyvydestä ja kadut pahaa.**” Joonan 4: 2.

Sellaiseksi saavat Hänet kokea myös kaikki ne, jotka asettavat sydämensä etsimään Häntä. Niin rakkaana lapsena, niin lempeänä Jeesuksena Hän makaa seimessään myös tänä päivänä, täynnä armoa ja totuutta, täynnä armoa ja lohdutusta kaikille niille sydämille, jotka ovat asetetut Häneen. ” **Etkös herää sieluni? hei vakaa! Katsos kenk` siin` seimess` makaa! Siell` on minun Herran` Kristuksen`, Jumalan pyhä Poika, Jeesuksen.**” Sellaisena löysivät Hänet tänä päivänä ne itäisen maan viisaat miehet, jotka olivat asettaneet sydämensä etsimään Häntä. Hän otti heidät vastaan jumalallisella hyvydellään ja armollaan ja hyvin mielistyi siihen rakkauden todistukseen ja siihen uhriin, jonka he sydämen yksinkertaisuudessa lahjoittivat Hänelle: he ” **maahan lankesivat ja rukoilivat häntä, ja avasivat tavaransa, ja**

lahjoittivat hänelle kultaa ja pyhää savua ja mirhamia.” He saivat siunauksen tältä lapselta, **jossa kaikki sukukunnat maan päällä pitää siunatuiksi tuleman.** He vastaanottivat lohdutuksen ja vakuutuksen sydämiinsä tästä lapsesta, että ” **ei yhdessäkään toisessa ole autuutta; sillä ei myöskään ole muuta nimeä taivaan alla ihmisille annettu, jossa meidän pitää autuaaksi tuleman.**” Apt. 4: 12.

Ah! seuratkaamme nyt näiden pakanoiden esimerkkiä, etsikäämme Karitsaa palavalla sydämellä, etsikäämme meidän Jeesustamme kaikella vakavuudella siihen asti, että me löydämme Hänet ja syleilemme sitä rakasta lasta seimessä, niin että me kaikki ja jokainen erikseen itse voimme nähdä, itse voimme maistaa kuinka suloinen, kuinka hyvä ja armollinen Herra on. ” **Tulkaat, kumartakaamme ja polvillemme langetkaamme, ja maahan laskeukaamme Herran meidän Luojamme eteen! Sillä hän on meidän Jumalamme ja me hänen elatuskansansa, ja hänen kättensä lauma.**” Ps. 95: 6-7.

Me tutkistelemme nyt:

Mikä hyvyys ja armo niille tapahtuu, jotka asettavat sydämensä etsimään Vapahtajaansa

Tämän päivän evankeliumi osoittaa selkeästi maailman katkeran vihan meidän Vapahtajaamme vastaan. Kun kuningas Herodes sai kuulla sanoman Jeesuksen syntymisestä, tuli hän murheelliseksi ja pelkäsi, että tuo äskensyntynyt Vapahtaja voisi ajan myötä tulla Herraksi ja tahtois syöstä hänet kuninkaalliselta valtaistuimelta. Kohta Jeesuksen syntymisen jälkeen tuli viisaita miehiä itäiseltä maalta palvelemaan Häntä, ja muuan tähti taivaalla oli heidän tiennäyttäjänsä seuraten heitä koko matkan ja käyden yhä heidän edellään niin pitkään, että tuli ja pysähtyi sen rakennuksen kohdalle, jossa Jeesus oli. Nämä miehet kyselivät Jerusalemissa, missä oli se äskensyntynyt Juutalaisten Kuningas, jota he olivat tulleet kumartamaan, ja jonka tähden he olivat nähneet itäisellä maalla? Herodes antoi kohta kutsua kokoon ylimmäiset papit ja kirjanoppineet kansan joukosta tiedustellaksensa heiltä, missä kaupungissa ennustusten mukaan tuo odotettu Messias syntyisi. Silloin he selittivät hänelle profeetta Miikan kirjan 5. luvusta, että **se vähäinen kaupunki, Beethlehem, oli se paikka, mistä tämän Israelin Ruhtinaan piti tuleman.** Miika 5. Nyt Herodes pelästyi paljon enemmän, koska sekä hän että muut juutalaiset luulivat Messiaksen valtakunnan tulevan maalliseksi valtakunnaksi, jonka kautta Israelin kansan piti täydellisesti pääsemän vapaaksi Herodeksen vallasta ja voittaman kaikki vihollisensa. Hän tiesi, että tietty Kuningas, tietty Messias kerran tulisi. Nyt nämä viisaat miehet sanovat nähneensä tähden Hänen syntymisensä merkiksi; ja kiiruhtivat näinollen

Beetleheimiin, jonne tähti johdatti heidät, kumartamaan äskensyntynyttä maailman Vapahtajaa. Kaikesta tästä Herodes tuli vakuuttuneeksi, että tämä lapsi täysin varmasti on se odotettu Kuningas. Kuitenkin hän salaa kavalan sydämensä noilta viisailta miehiltä ja teeskentelee heille myös olevansa mieltynyt tulemaan sinne kumartamaan Häntä. Sentähden hän kääntää heitä menemään Beetleheimiin ja tarkasti tiedustelemaan tätä lasta, niin että he paluumatkallaan antaisivat hänelle luotettavimman tiedon, missä lapsi oli löydettävissä. Mutta tämä Herodeksen ovela ja teeskentelevä hanke ei menestynyt, sillä kun viisaat miehet olivat palvelleet Herraa Jeesusta ja heidän piti palata kotiin jälleen, saivat he unessa Jumalalta käskyn matkustaa toista tietä, eikä antaa Herodekselle lisää tietoa tästä lapsesta. Koska tämä julma mies pettyi toivossaan viisaitten miesten takaisin tulemisesta, niin ei hän enää voinut salata itseänsä, vaan hänen sydämensä ajatukset tulivat ilmi, ja hän antaa kohta sen hirmuisen käskyn, että Beetleheimissä ja sen ympäristössä kaikki poikalapset, jotka olivat kaksivuotiaita tai nuorempia, piti kuoliaaksi lyötämän ja tapettaman. Nämä pienet viattomat lapset tulivat niin muodoin Jeesuksen ensimmäisiksi veritodistajiksi. Herodes teki tämän siinä ajatuksessa, että Jeesus-lapsi, joka oli syntynyt Beetleheimissä, eikä ollut vielä kaksivuotias, piti myös tavoitettaman ja surmattaman, niin ettei hänellä enää pitänyt olla mitään pelättävää Hänestä. Mutta hän pettyi pahoin jumalattomassa toivossaan, sillä Herra käski Joosefin ja Marian paeta Jeesus-lapsen kanssa Egyptin maahan välttääksensä Herodeksen julmuuden, siihen asti, että he Herodeksen kuoleman jälkeen voisivat pelkäämättä palata takaisin.

Vaikka nyt meidän Vapahtajamme kaikkina maailman aikoina on täytynyt kärsiä pahojen ihmisten vihaa, ylenkatsomista ja vainoamista, ei ainoastaan eläessään täällä maan päällä hamasta seimestään häpeälliseen kuolemaansa asti ristin päällä, vaan vielä nytkin, kun Hän on mennyt sisälle kunniaansa ja istuu Isän oikealla kädellä, niin täytyy nähdä tosi uskovaisten jäsentensä maailmassa joutuvan Hänen tähtensä häväistäviksi ja pilkattaviksi ja Hänen jumalallisen evankeliumin oppinsa tulevan ylenkatsottavaksi ja vastaansanottavaksi. Kuitenkin on Hän joka aika säilyttänyt itsellensä siemenen maan päällä, se on, sellaisia sieluja, jotka etsivät Häntä, rakastavat Häntä ja pitäytyvät Häneen, joitten sydämissä Hän voi asua ja pitää läheistä kanssakäymistä heidän kanssaan maan päällä siihen asti, että Hän ottaa heidät tykönsä toiseen elämään.

Eenokista kerrotaan, että hän oli pysynyt jumalisessa elämässä yli kolmensadan vuoden ajan, ja että Herralla niin ollen oli ollut hänen kanssaan sydämellinen kanssakäyminen maan päällä siihen asti, että Hän otti hänet elävänä iloonsa. Me luemme myös Vapahtajastamme, että Hän rakasti paljon Lasarusta ja hänen kahta sisartaansa. Näin siis oli yksi koti, jossa Jeesus

mielellänsä ja ahkerasti vieraili näiden kolmen luona. Hän rakasti heitä erityisesti, sillä he olivat uskollisia Hänelle koko sielullaan ja sydämellään, rakastivat Häntä vilpittömästi ja hellästi. Samoin olivat myös Simeon, Hanna ja useat muut jumalaapelkääväiset sielut sinä aikana niitä, joilla oli oikea sydämen ilonsa Jumalassa heidän Vapahtajassaan, ja joille Hän myös voi uskoa itsensä ja sydämestään iloita heistä jälleen.

Mutta myös pakanoiden keskellä Hän löytää sellaisia sydämiä, joiden kanssa Hän voi ryhtyä tekemisiin, joille Hän voi ilmoittaa itsensä ja joita Hän voi auttaa iankaikkiseen autuuteen. Sillä kaikissa ihmisissä Hän katsoo aina sydämen perustusta, Hän tutkistelee sydämet ja koettelee munaskuut. Olisiko se kristittyjen tai pakanoiden seassa, juutalaisten tai turkkilaisten, missä ikinä Hän löytää sydämiä, jotka halulla vastaanottavat ja oikein käyttävät sen armon, jonka Hän heille taritsee ja jakaa, heille Hän uskoo hyvin paljon ja ottaa heitä pelastaaksensa ja autuaiksi tehdäksensä. **Sillä Jumala tahtoo kaikkia ihmisiä autuaiksi, ja että he totuuden tuntoon tulisivat.** Kristittyjen seassa löytyy ihmisiä, jotka ylpeilevät tiedostansa, seuraavat järkeänsä, elävät maailman mukaan, ylenkatsovat evankeliumin opin, menevät Vapahtajan ohi ja siten tallaavat Jumalan Pojan ja pitävät Testamentin veren saastaisena. Sellaisten kristittyjen päälle tulee Jumalan viha, ja epäuskonsa tähden heidät kadotetaan. Mutta sitävastoin löytyy pakanoita, joissa Herra löytää vakavan murheenpidon autuudestaan, sisällisen kaipauksen totisen Jumalan tuntemisen perään, jotka joka päivä pimeydessänsä ja viheliäisyydessänsä monin kyynelin huokaavat Jumalan puoleen, että Hän suuressa laupeudessaan tahtoisi antaa heille valon, johdatuksen ja neuvon, kuinka he voisivat tulla pelastetuiksi ja säästetyiksi iankaikkisen tuhon edessä. Hylkäisikö silloin Herra sellaisia sieluja, jotka nyt yötä ja päivää huutavat Hänen tykönsä? Eikö Hän heitä auttaisi? Totisesti Hän armahtaa ja auttaa heitä. Eikö Hän tulisi ilmoittamaan Poikansa heille? Kyllä, Poika ilmestyy niille, jotka istuvat pimeydessä ja kuolon varjossa; sillä Hän on valkeus, joka valistaa pakanoita. Ja silloin me saamme iankaikkisessa ilossa nähdä monien pakanoiden, jotka ovat tulleet pakanoitten maista, idästä ja lännestä, Jeesuksen vuodatetun veren tähden, saavan istua Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivaan valtakunnassa; kun sitävastoin monta kristittyä, joita on kyllä kutsuttu kristityiksi, mutta eivät ole tietäneet sydämen uskosta, pitää tulla heitetyiksi siihen ” **ulkonaiseen pimeyteen: siellä pitää oleman itku ja hammastenkirstys**”. Matt. 8: 12.

Sellaisia olivat nämä kolme itäisen maan viisasta, pakanoita, joitten sydämet Herra yksin tunsu, ja joille Hän voi ilmoittaa Poikansa. Hän antoi tähden taivaalla heille merkiksi, että nyt oli syntynyt maailman Vapahtaja, odotettu Messias; ja kun he iloitsivat Hänen syntymästänsä, sekä toivoivat itselleen autuutta saada nähdä ja kumartaa Jeesusta, niin Herra antoi heidän tuntea

mielityksensä siitä ja määräsi saman tähden osoittamaan heille tien ja paikan, missä Jeesus oli löydettävissä. He riemuitsivat ja kiittivät Jumalaa sydämissänsä ja pitivät oikeaa jouluiloa. Monet kristityt viettävät joulunsa pakanallisella tavalla, hypyyn, leikein ja kaikenlaisella lihallisella heikumalla; mutta nämä päättävät etsiä Jeesusta, lähtevät matkalle Beetlehemiin ja ottavat mukaansa, mitä he tiesivät ja osasivat näin todella osoittaaksensa, kuinka he koko sydäimestä olivat uskollisia Herrallensa ja Kuninkaallensa. He tulivat niin iloisina, niin valoisina ja niin palavina sydämissään, että jokainen voi selkeästi nähdä, etteivät he muuta toivoneet kuin, että löytäisivät Jeesuksen.

Ja kuinka he tulevat vastaanotetuiksi? He ” **menivät huoneeseen, löysivät lapsen äitinsä Marian kanssa, maahan lankesivat ja rukoilivat häntä, ja avasivat tavaransa, ja lahjoittivat hänelle kultaa ja pyhää savua ja mirhamia.**” He löysivät Jeesuksen, ja niin löytävät Hänet myös kaikki, jotka etsivät Häntä; ” **sillä jos te etsitte minua kaikesta sydämeistä, Niin minä tahdon antaa itseni löytää teiltä,**” sanoo Hän, Jer. 29: 13 -14. He saivat nähdä sen vähäisen Jumalan Karitsan, sen lempeän ja rakkaan lapsen, Jeesuksen Kristuksen, joka on tullut maailmaan vapahtamaan syntisiä. He saivat myös mielellään niin kuin on tapana tehdä pienten lasten kanssa, joita rakastetaan, itse ottaa Hänet syliinsä sydämensä iloksi ja siunata itseensä Hänessä. He lankesivat myös maahan polvilleen ja rukoilivat Häntä. Tässä me siis näemme kolme sielua, jotka sydäimestä rakastavat Jeesusta, jotka ovat kokoontuneet Hänen nimeensä, ja joitten keskellä Hän itse on. He uhrasivat Hänelle sydämensä yksinkertaisuudessa, mitä heillä oli mukanaan, ja minkä he uskoivat voivan olla Hänelle palvelukseksi, kunniaksi ja mielihyväksi. Ja Hän otti mielellään vastaan heidän sydämensä vilpittömyyden ja hyvän tahdon, niin että Hän katsoi leppyisesti heidän uhrinsa puoleen, ja Hänen äitinsä otti vastaan Hänen puolestaan sen kullan, pyhän savun ja mirhamin, jotka he olivat tuoneet lahjoittaakseen ne Hänelle. Meidän Vapahtajamme korkein suosio voidaan nähdä näissä rakkaissa, rakastavissa ja vilpittömissä sydämissä, sillä heille on tapahtunut sama kuin Marialle, joka toi lasin turmelematonta ja kallista Nardus-voidetta ja vuodatti sen Jeesuksen päälle. Häntä Vapahtaja puolusti julkisesti niitä vastaan, jotka napisivat, ja sanoi: ” **sallikaat hänen olla rauhassa! miksi te häntä vaivaatte? Hän teki hyvän työn minun kohtaan. ... Tämä teki, mitä hän voi, ... Totisesti sanon minä teille: kussa ikänä tämä evankeliumi saarnataan kaikessa maailmassa, niin myös tämä, minkä hän teki, pitää mainittaman hänen muistoksensa.**” Mark. 14. Samoin myös nämä kolme tekivät Jeesukselle, mitä he voivat, ja se on ollut Hänen tahtonsa, että koko maailmassa, missä Hänen evankeliuminsa julistetaan, tulee myös tämä, minkä he tekivät, mainituksi heidän muistoksensa, niin kauan kuin maailma seisoo.

Loppiainen

Jos nyt tämä ihana esimerkki voisi houkutella ja herättää monta kristittyä ihmistä etsimään Jeesusta täydellä todella ja sydämen halulla, niin Hän tosin ilmoittaisi hyvyytensä meidänkin sydämissämme ja antaisi saman armon tapahtua meille. Meillä on myös tähti, joka on Jumalan pyhä sana; jos me tätä tähteä seuraamme, niin emme etsi turhaan Jeesusta, vaan varmasti löydämme Hänet. Ja missä me silloin löydämme Hänet? Meidän sydämemme on nyt se Beblehem, jossa Hän antaa löytää itsensä. Hän ilmestyy itse hellänä ja armollisena Vapahtajaksemme jokaiselle sydämelle, joka itkee Hänen puoleensa ja rakastaa Hänen ilmestymistänsä.

Ah Herra Jeesus! opeta nyt kristittyjäsi häpeämään tänä päivänä sen tulen edessä, joka paloi näitten pakanoitten sydämissä. Ja sytytä itse heidän esimerkkinsä kautta meidän kylmentyneet sydämemme palamaan, niin että me myös kokonaan uhraisimme Sinulle meidän sielumme ja ruumiimme, ja että Sinä aina voisit lahjoittaa meille hyvyytesi ja armosi.